

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

ROMÂNIA

**CONSILIUL SUPERIOR AL
MAGISTRATURII
PLENUL**

HOTĂRÂREA nr. 378

din 18 mai 2010

Analizând proiectul de Ordonanță de urgență a Guvernului pentru modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2009 privind plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar, transmis spre avizare de Ministerul Finanțelor Publice;

În temeiul dispozițiilor art. 38 alin. (3) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)

PLENUL CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII

HOTĂRĂȘTE:

Art. 1. Avizează negativ proiectul de Ordonanță de urgență a Guvernului pentru modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2009 privind plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar, pentru motivele prezentate în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. Hotărârea se comunică Ministerului Finanțelor Publice.

Data în București, la 18 mai 2010

PREȘEDINTE
Judecător Florica Bejinaru

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

*Anexa la Hotărârea Plenului Consiliului Superior
al Magistraturii nr. 378 din 18 mai 2010*

AVIZ

**referitor la proiectul de Ordonanță de urgență a Guvernului pentru modificarea
Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2009 privind plata unor sume prevăzute
în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din
sectorul bugetar**

În urma examinării proiectului de Ordonanță de urgență a Guvernului pentru
modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2009 privind plata unor sume
prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului
din sectorul bugetar, transmis spre avizare de Ministerul Finanțelor Publice cu adresa nr.
266918/13.05.2010,

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

În temeiul art. 38 alin. (3) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al
Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în baza Hotărârii nr.
378 din 18 mai 2010 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii,

Avizează negativ proiectul de Ordonanță de urgență a Guvernului pentru
modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2009 privind plata unor sume

prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar, pentru motivele prezentate în cele ce urmează:

Proiectul de act normativ transmis spre avizare vizează modificarea literelor a) – c) ale alin. (1) și a literelor a) – c) ale alin. (1¹) din art. 1 din O.U.G. nr. 71/2009, astfel cum a fost modificată prin O.U.G. nr. 18/2010, astfel încât ar urma ca plata tuturor sumelor prevăzute prin hotărâri judecătorești având ca obiect acordarea unor drepturi de natură salarială stabilite în favoarea personalului din sectorul bugetar, devenite executorii până la data intrării în vigoare a actului normativ preconizat, să se realizeze eșalonat, după cum urmează:

- a) în anul 2012 se plătește 34% din valoarea titlului executoriu;
- b) în anul 2013 se plătește 33% din valoarea titlului executoriu;
- c) în anul 2014 se plătește 33% din valoarea titlului executoriu.

Ținând seama și de actele normative precedente cu același obiect – Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/2008, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009 și Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 18/2010 - apreciem că adoptarea unor acte normative succesive prin care este eșalonată plata drepturilor salariale acordate personalului din sistemul bugetar, prin hotărâri judecătorești ce constituie titluri executorii, constituie o încălcare a dreptului de acces la justiție al titularilor acestor titluri executorii (art. 6 din CEDO), în sensul jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului care a statuat în sensul că executarea hotărârilor judecătorești este parte integrantă a procesului civil și că neexecutarea unei hotărâri judecătorești reprezintă o încălcare a dreptului de acces la justiție.

Complexitatea procedurii interne de executare silită sau a sistemului bugetar al statului nu poate scuti statul de obligația sa, în baza Convenției, de a garanta fiecărei persoane dreptul la executarea unei hotărâri judecătorești definitive și executorii într-un interval rezonabil. De asemenea, autoritățile nu pot invoca lipsa de fonduri sau a altor

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

resurse pentru a justifica neexecutarea unei hotărâri judecătorești (CEDO, cauza Burdov vs. Rusia, soluționată la 15 ianuarie 2009).

Din această perspectivă, trebuie remarcat și faptul că prin aplicarea actului normativ preconizat s-ar ajunge la situația în care executarea unor hotărâri judecătorești devenite executorii încă din anul 2008 ar urma să se finalizeze abia în anul 2014, în condițiile în care executarea aceleiași hotărâri judecătorești a mai fost amânată succesiv prin alte două acte normative anterioare - Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/2008 și Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009.

Or, într-o astfel de situație este evident că cerința executării hotărârilor judecătorești definitive și executorii într-un interval rezonabil este încălcată flagrant.

Pe de altă parte, amânarea repetată, prin acte normative succesive, a executării unei hotărâri judecătorești având ca obiect acordarea unor drepturi de natură salarială, este de natură, în același timp, să înfrângă și cerința predictibilității legii, constant ilustrată în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului.

Precizăm că accesul liber la justiție este consacrat și de art. 21 din Constituția României, conținutul acestui drept incluzând și componenta referitoare la punerea în executare a hotărârilor pronunțate de instanțele judecătorești, obligația corelativă a autorităților statului constând în adoptarea tuturor măsurilor necesare pentru a executa efectiv hotărârile judecătorești.

În condițiile în care o astfel de intervenție a autorităților statului în faza de executare a hotărârilor judecătorești nu mai poate fi considerată ca având un caracter excepțional (actele normative anterioare conturând o veritabilă practică a autorității executive în această materie), adoptarea actului normativ preconizat – care are ca efect o nouă eșalonare a plății prin voința unilaterală a debitorului (autoritatea executivă) - reprezintă, în opinia noastră, o imixtiune în actul de justiție, întrucât, așa cum am arătat, etapa executării silite a unei hotărâri judecătorești este parte integrantă a procesului civil, deci, a actului de justiție, efectul acestor eșalonări repetate constând în imposibilitatea

[REDACTED] [REDACTED]
unei anumite categorii de creditori ai statului – personalul din sectorul bugetar - de a încasa drepturile salariale restante, integral și în termen rezonabil.

În același timp, această practică a autorității executive nesocotește principiul consacrat de art. 156 din Codul Muncii, potrivit căruia „salariile se plătesc înaintea oricăror alte obligații bănești ale angajatorilor”, în virtutea acestui principiu creanțele având ca obiect plata de drepturi salariale restante beneficiind de un caracter privilegiat în raport de orice alte datorii ale angajatorului.

Totodată, este de semnalat faptul că nota de fundamentare a proiectului invocă – în motivarea unei noi eșalonări a executării hotărârilor judecătorești „având ca obiect acordarea unor drepturi salariale formulate de personalul din sectorul bugetar, *în special din sistemul justiției și din sistemul administrației penitenciare*” - și necesitatea unui proces de evaluare care să permită, printre altele, și „*identificarea cauzelor contenciosului de această natură și să indice soluții pe termen lung, care să garanteze stabilitatea bugetului de stat și a sistemului de remunerare a personalului*”. Or, tocmai invocarea acestui motiv, precum și referirea specială la personalul din sistemul justiției, sunt, în opinia noastră, elemente care pot sugera o punere în discuție a legalității titlurilor executorii, context care plasează proiectul transmis spre avizare în sfera unui veritabil refuz de executare a acestora.

În același timp, menționăm faptul că reglementarea proiectului este contradictorie; astfel în timp ce art. 1 alin. (1¹) din O.U.G. nr. 71/2009, astfel cum se propune a fi modificat prin proiectul în discuție, ar urma să fie aplicat în privința hotărârilor judecătorești devenite executorii până la data de 31.12.2010, art. II din proiect prevede că prevederile O.U.G. nr. 71/2009, cu modificările și completările ulterioare, se aplică numai titlurilor devenite executorii „până la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență”.

De asemenea, considerăm că art. III din proiect trebuie eliminat întrucât O.U.G. nr. 18/2010 s-a încorporat în O.U.G. nr. 71/2009, motiv pentru care nu mai poate fi

1 9 0 9
**Consiliul Superior
al Magistraturii**

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED] [REDACTED]
abrogată ca un act normativ de sine stătător. Pe de altă parte, abrogarea propusă face să
dispară posibilitatea actualizării cu indicele prețurilor de consum a sumelor prevăzute în
titlurile executorii.

Președinte,

Judecător Florica Bejinaru